

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010338
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2518010338.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci proti obžalovanému H. J. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. septembra 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný

H. J., nar. XX.X.XXXX Y. J., trvale bytom J., L. XXXX/XXX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

dňa XX.X.XXXX v čase o 23.00 hod. v J. X. N. D. pri zdravotnom stredisku oproti pohostinstvu Ú. vytiahol strelnú zbraň striebranej farby, typu revolver o dĺžke do 20 cm na L. V., H. V. C. E. G., so slovami „čo si, kto si, nepoznám vás“, E. G. začal z miesta ustupovať, na čo obžalovaný uviedol „čo si, kto si, postrieľam vás“, čo u poškodených L. V., bytom J., H. V., bytom J. a E. G., bytom H. X. Y., vzbudilo dôvodnú obavu o ich život a zdravie,

t e d a

sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a m u

u k l a d á :

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Piešťanoch podal dňa 5.12.2018 na obžalovaného H. J. obžalobu pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX v čase o 23.00 hod. v J. na ulici D. pri zdravotnom stredisku oproti pohostinstvu Ú. vytiahol strelnú zbraň striebornej farby, typu revolver o dĺžke asi 20 cm na Ľ. V., H. V. C. E. G. so slovami „čo si, kto si, postrieľam Vás“, čo u poškodených Ľ. V., bytom J., H. V., bytom J. a E. G., bytom H. X. Y., vzbudilo dôvodnú obavu o ich život a zdravie.

Obžalovaný bol v predmetnej veci vo väzbe od 1.8.2018 do 1.8.2019.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 1.4.2019 a uznal obžalovaného za vinného podľa obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný sa voči rozsudku odvolal, pričom v odvolaní okrem iného navrhol vykonať nasledujúce dôkazy: konfrontáciu svedka V. L. so všetkými tromi poškodenými, konfrontáciu svedkyne P. J. so všetkými tromi poškodenými, konfrontáciu medzi poškodenými, konfrontáciu obžalovaného so všetkými tromi poškodenými, vyžiadanie výpisov hovorov medzi Ľ. V. a svedkom H. H. a vypočuť svedka R. J.. Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 3Tos/131/2019 zo dňa 13.6.2019 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení uznesenia Krajský súd v Trnave uviedol, že bude potrebné zabezpečiť pri prehratí DVD záznamov z rekonštrukcie také podmienky, aby bol záznam dostatočne viditeľný, keďže obžalovaný namietal na hlavnom pojednávaní nedostatočnú viditeľnosť záznamu z dôvodu jeho prehrávania na stenu pojednávacej miestnosti. Povinnosťou súdu bude tiež zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami obžalovaného a prípadne vykonať dôkazy ním navrhnuté. Okrem toho je potrebné ukázať obžalovanému a jeho matke fotografie z domovej prehliadky, aby identifikovali bicykel matky obžalovaného, na ktorom chýba sedlová tyčka.

Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní ako aj jeho doplnením po zrušení veci odvolacím súdom, a to výsluchmi obžalovaného, poškodených H. V., Ľ. V. C. E. G., svedkov P. J., H. V. R., A. V. L., H. H., konfrontáciou medzi obžalovaným a všetkými poškodenými, konfrontáciou medzi poškodenými, konfrontáciou svedkov L. C. H., výsluchom znalkyň H. H. D. C. J. B. H., prehratím záznamu z rekonštrukcie skutku na televíznu obrazovku, prečítaním zápisníc o vykonaní domovej prehliadky s fotodokumentáciou, zápisnice o vyšetrovacom pokuse s fotodokumentáciou, zápisníc o vydaní veci a vrátení veci, dokladov vzťahujúcich sa k priestupku voči majetku, správami a posudkami na obžalovaného a odpisom z registra trestov, súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd v rozsudku upravil skutkovú vetu obžaloby podľa dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní tak, aby skutok zodpovedal okolnostiam preukázaným na hlavnom pojednávaní, pričom do skutku uviedol, že obžalovaný slová postrieľam vám adresoval poškodeným, až potom čo E. G. začal z miesta ustupovať. Takto vykonaná úprava skutkovej vety nemení totožnosť skutku, len presnejšie vyjadruje z vykonaného dokazovania zistený skutkový stav.

Poškodení si náhradu škody neuplatnili.

Obžalovaný H. J. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v uvedenú noc išiel domov, pričom z krčmy Ú. k nemu cez cestu pribehli traja muži, jeden išiel zozadu, dvaja ho zablokovali spredu. Spýtali sa ho, či je H. a keď povedal, že áno, najstarší z nich ho chytil za rameno, on sa vytrhol, dal sa do otočky a najvyšší z nich mu napálil do pravého spánku, na čo mu spadla šiltovka. Úder ho odhodil na múrik rozvodnej skrine, ale ustál to. Na ľavom malíčku mal nastoknutú striebornú tyčku od bicykla dlhú asi 30 cm, ktorú niesol na opravu matkinho bicykla, a ako ho hodilo na múrik tak si rozsekol kožu na malíčku. Strhol si tú tyčku, hodil ju na zem a na útočníkov urobil výpad a kričal na nich „čo ste, kto ste, prečo ste ma napadli“, oni cukli a on utiekol, pričom najskôr chcel ísť do krčmy, ale tam videl stáť H. H., tak utiekol k bytovému domu, kde si odomkol kľúčmi vchodové dvere a cez zadný vchod odišiel preč. Proti poškodeným tú tyčku nepoužil. Na žiadny bicykel sa ho nepýtali. Žiadnu zbraň nevlastní a taktiež sa im nevyhrážal. Oblečené mal krátke nohavice s vreckami, v ktorých mal doklady, cigarety, mobil a zapalovač. Pištoľ by sa mu tam nezmestila.

Na návrh prokurátora boli odstraňované rozpory vo výpovedi obžalovaného, a to ohľadom počtu ľudí, ktorí za ním prišli, vzniku zranenia na malíčku ako aj priebehu skutku. Obžalovaný v prípravnom konaní uvádzal, že za ním prišlo 5 ľudí, k čomu obžalovaný uviedol, že určite videl štyroch, možno aj 5, pričom dvaja boli za ním, jeden pred ním a H. H. stál pri Ú.. K vzniku zranenia na malíčku obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že sa udrel o kocku elektrického rozvodu, k čomu obžalovaný uviedol, že nevie presne či si malíček udrel o stenu, alebo o tú tyčku, ale tá tyčka je pravdepodobnejšia. K priebehu skutku obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že keď sa rozbehol ku vchodu, kričal na nich, čo chcú, ale na hlavnom pojednávaní túto komunikáciu neuviedol s tým, že poškodení zostali paralyzovaní, k čomu obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodení zostali stáť, keď na nich urobil výpad, potom sa za ním rozbehli a on na nich kričal, prečo ho udreli. Ale nie je si istý, či sa za ním rozbehli. Obžalovanému boli v zmysle uznesenia odvolacieho súdu dané k nahliadnutiu fotografie z ohliadky pivnice bytového domu, kde sa nachádzalo niekoľko bicyklov, pričom obžalovaný na fotografiách ihneď ukázal na bicykel bez sedlovej tyčky, stojaci vpravo od výrazne ružového bicykla.

Poškodený H. V. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že uvedeného dňa robil skúšky v autoškole a asi o 10 hodine zistil, že mu niekto ukradol bicykel. Pozreli si kamerový záznam, na ktorom videli páchatela, ale nepoznali ho, preto zisťovali, kto to je. Viacero ľudí im povedalo, že je to H. J., preto si večer išli sadnúť do Ú., lebo tam blízko býva. Asi o 23.00 hodine ho zbadali, ako išiel oproti pohostinstvu. S G. a otcom išli za ním. G. sa ho spýtal, či je J. a kde je ten bicykel, čo ráno ukradol a vtedy sa obžalovaný mykol a vytiahol na nich z pravého vrecka zbraň, z ktorej videl bubienok a hlaveň, odrážalo sa od toho svetlo lampy, dobre to videl a veľmi sa zľakol. Zbraň držal obžalovaný v jednej ruke pri páse a potom ju zdvihol. Predmet bol chrómový alebo strieborný do 20 cm. Povedal im „kto ste, čo ste, postrieam vás“. Oni začali ustupovať do Úspory, lebo obžalovaný na nich mával zbraňou. Obžalovaný odišiel do vchodu. Poškodený prišiel k Ú. a schoval sa medzi dvere a jeho otec hneď volal políciu, ktorej uviedol, že na nich vytiahol zbraň.

Poškodený na dopyt obhajcu, prečo v prípravnom konaní pri výpovedi neuvádzal, že obžalovaný mal fľašu, uviedol, že to nepovažoval za dôležité.

Obžalovaný sa k výpovedi poškodeného vyjadril tak, že od začiatku klame.

Z konfrontácie medzi poškodeným H. V. a obžalovaným H. J. navrhutej obhajobou vyplynulo, že obžalovaný tvrdil, že poškodený stál pred ním sprava ako bola lampa, avšak poškodený uviedol, že stál ďalej. Obžalovaný trval na tom, že ho G. oslovil len menom H., avšak poškodený uviedol, že potom čo ho G. oslovil menom sa ho spýtal, kde je ten bicykel, čo odcudzil zo stanice. Obžalovaný zotrval na tvrdení, že mal v ruke tyčku, ale poškodený jednoznačne uviedol, že obžalovaný mal zbraň, vytiahol ju z pravého vrecka, namieril ju na nich, videl z nej hlaveň aj valec a hovoril, čo ste, kto ste, postrieam vás.

Poškodený L. V. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že XX.X.XXXX odcudzili jeho synovi z autoškoly bicykel a zisťovali, kto to urobil. Večer si išli sadnúť do Ú. a spozorovali obžalovaného ako ide po druhej strane po chodníku. Išli za ním a G. sa ho spýtal na odcudzený bicykel a v tom na neho obžalovaný vytiahol zbraň. Myslí, že z pravej ruky pustil fľašu s nejakou tekutinou na zem a vytiahol touto rukou zbraň a mieril na nich, pričom povedal, že ich postrieľa. Určite to bola valcová zbraň, teda revolver, videl bubienok, toto mu ostalo vryté v pamäti. Nevie, či to bola skutočná zbraň alebo plynová. Bola striebornej, chrómovej farby, dĺžky do 20 cm. Túto zbraň vytiahol z pravého vrecka s tou rukou, ako držal predtým fľašu s tekutinou, tak hneď vytiahol tú zbraň a kričal „kto si, čo si, postrieam vás“. Chvíľu držal zbraň aj v oboch rukách. G. odtiaľ odišiel prvý smerom napravo od Ú., on cúval a jeho syn bol na ceste. Obžalovaný odišiel k bytovému domu, pričom zdvihol fľašu, tú mal v ruke aj pod pazuchou. Na mieste po obžalovanom zostala šiltovka. Žiadne zranenie na obžalovanom nevidel. On sa vrátil k stolu na terase, kde mal mobil, z ktorého hneď volal políciu a popísal im čo sa stalo. Po príchode polície išiel s nimi pozrieť do bytového domu, kde vošiel obžalovaný. K žiadnemu fyzickému kontaktu medzi ním a obžalovaným neprišlo, stál od neho 2 až 2,5 metra.

Poškodený k svedkovi H. H. uviedol, že sa poznajú asi 10 rokov, vedel, že v tých miestach niekde býva, ale že v tom istom vchode sa dozvedel až pri preštudovaní spisu.

Obžalovaný k výpovedi poškodeného uviedol, že všetko sú to výmysly. Nikdy nemal pištoľ.

Z konfrontácie medzi poškodeným L. V. a obžalovaným H. J. navrhutej obhajobou vyplynulo, že obžalovaný tvrdil, že poškodený stál priamo pred ním, pričom poškodený uviedol, že stál pred ním asi 2 metre viac vľavo. Obžalovaný trval na tom, že ho poškodený chytil za rameno, čo poškodený poprel. Poškodený uviedol, že sa obžalovaného ani nedotkli, lebo vedeli, že ako narkoman môže mať rôzne

choroby. Poškodený potvrdil, že potom čo sa poškodený G. slušne spýtal obžalovaného, či je H. J., opýtal sa ho aj, kde je ten bicykel, čo odcudzil zo stanice, na čo sa obžalovaný strhol, pustil fľašu na zem a vytiahol zbraň, pričom sa mu zdalo, že z ľavého vrecka, ale mohlo to byť aj z pravého, bol to moment. Obžalovaný to poprel. Obžalovaný zotrval na tvrdení, že mal v ruke tyčku, ale poškodený jednoznačne uviedol, že videl valcovú zbraň, striebornej alebo chrómovej farby, mala hlaveň a otvory. Boli pod lampou, takže to videl dobre.

Poškodený E. G. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje v autoškole L. ako inštruktor, pričom v uvedený deň sa ho H. V. pýtal, či mu neschoval bicykel. Z kamerového systému zistili, že bol odcudzený a V. zisťovali, kto to bol. Večer išiel s nimi do Ú., ktorá bola blízko bydliska obžalovaného. Keď videli obžalovaného prichádzať, prišli k nemu a on sa ho pokojne spýtal či je H. J. a prečo ukradol bicykel. Obžalovaný sa strhol, pustil asi fľašu na zem, lebo to malo taký dunivý zvuk, potom vytiahol asi z pravého vrecka zbraň, bola strieborná alebo chrómová, videl bubon a hlaveň. Zbraň držal v pravej ruke popri tele s ohnutým lakťom namierenú dopredu. Obžalovaný začal kričať „kto ste, čo ste, nepoznám vás, dajte mi pokoj!." On zostal ako obarený. Nepočul, že by sa obžalovaný vyhrážal. L. V. mu povedal, nech ide ďalej lebo mierí. Začal cúvať smerom k pravej strane Ú., prešiel asi medzi elektrickou rozvodňou a stĺpom alebo poza ňu a smerom k Ú.. Bol úplne vyklepaný, počul nejaké výkriky a keď zostalo ticho, pozrel sa a videl obžalovaného a oboch poškodených asi v strede cesty. Potom vošiel do Ú. na toaletu, aby sa mohol opláchnuť. Keď vošiel dovnútra, asi čašníkovi povedal, že na nich obžalovaný vytiahol zbraň. Nevie, či to bola skutočná zbraň alebo plynová, ale malo to hlaveň a bubon. Keď vyšiel von, bola tam už polícia a išli sa pozrieť do vchodu, ale on tam nešiel, lebo sa bál. Obžalovaný k výpovedi poškodeného uviedol, že klame, šiltovka mu spadla, keď ho tento poškodený udrel.

Z konfrontácie medzi poškodeným E. G. a obžalovaným H. J. navrhutej obhajobou vyplynulo, že obžalovaný tvrdil, že poškodený stál na ľavo od neho skôr vzadu ako z boku. Poškodený zotrval na tom, že prišiel spredu, išiel chvíľu popri obžalovanom a potom sa postavil pred neho. Obžalovaný trval na tom, že ho poškodený udrel do spánku, čo poškodený poprel, lebo by sa nedotýkal človeka, čo berie drogy. Poškodený potvrdil, že sa spýtal obžalovaného, či je H. J., a keď to potvrdil, tak sa ho opýtal, kde je bicykel, čo odcudzil zo stanice, na čo obžalovaný vytiahol zbraň z vaku a kričal čo ste, kto ste, dajte mi pokoj, nepoznám vás. Obžalovaný zotrval na tvrdení, že mal v ruke tyčku, ale poškodený jednoznačne uviedol, že videl striebornú zbraň, a predtým obžalovanému niečo vypadlo, asi fľaša.

Z konfrontácie medzi poškodeným L. V. a poškodeným E. G. navrhutej obhajobou vyplynulo, že poškodený G. počul obžalovaného povedať len „čo ste, kto ste, nepoznám vás, dajte mi pokoj", k čomu poškodený V. uviedol, že poškodený G. vyhrážky počuť nemusel, lebo odchádzal opačným smerom. Obaja poškodení zhodne uviedli, že z miesta prvý odišiel G., poškodený H. V. C. L. V. tam zostali a obžalovaný stále niečo vykrikoval. Obžalovaný ku konfrontácii uviedol, že nie je možné, aby Dostál vyhrážky nepočul.

Z konfrontácie medzi poškodeným H. V. a poškodeným E. G. navrhutej obhajobou vyplynulo, že poškodený G. počul obžalovaného povedať len „čo ste, kto ste, nepoznám vás, dajte mi pokoj", k čomu poškodený H. V. uviedol, že obžalovaný povedal, že ich postrieľa, keď začali ustupovať, pričom zhodne poškodení uviedli, že prvý z miesta odišiel G., preto podľa poškodeného H. V. vyhrážku nemusel počuť.

Svedkyňa P. J., matka obžalovaného, vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že uvedený večer pozerala televíziu a čakala na syna, ktorý mal prísť domov. Zvonku cez otvorené okno počula ako jej syn kričal nechajte ma, pustite ma, čo robíte. Pozrela sa z okna, čo sa deje a videla na druhej strane ulice pod lampou syna a 3 alebo 4 neznámych mužov. Videla ako si ho medzi sebou pohadzovali, načo jeden z nich mu vrazil do oblasti tváre. Syn sa na to zamykal, utiekol im na cestu a jeden z nich utekal za ním na cestu. Nečakala, čo sa bude ďalej diať, obliekla si na pyžamo veci a utekala dole sa pozrieť, čo sa deje. Otvorila výťah a tam stáli dvaja policajti s pištoľami a za nimi stáli dvaja chlapci a starší muž kričal dávajte pozor, je ozbrojený, zastrelí vás. Utekal k zadnému vchodu a hovoril, že tadiaľto mohol utiecť. Tiež ich vodil po pivniciach a vedel, kde čo je. Myslela si, že je tam niekto so zbraňou, avšak syn doma nikdy zbraň ani nôž nemal. Nevie, ako sa do vchodu dostali. Policajti sa jej pýtali, či niečo nevidela, ale nestihla ani odpovedať a otec tých chlapcov povedal, že tá pani práve prišla, nič nevidela. Svedkyňa doplnila, že u nej bola vykonaná prehliadka v byte a v pivnici, kde mala bicykel s pokazenou sedankou, ktorú jej chcel syn opraviť a preto zháňal sedlovú tyčku na bicykel. Syna videla až na druhý

deň, keď sa prišiel osprchovať. Pýtala sa ho na to, čo sa stalo a on jej povedal, že tí chlapi ho čakali pred pohostinstvom a chceli ho zbiť kvôli bicyklu, ktorý ukradol, k čomu sa jej priznal. Tiež jej povedal, že jeden mu vrazil do hlavy, druhý mal krvavú ruku, preto sa išiel umyť do pohostinstva. Na synovi videla oškretú kožu na pravom spánku.

Svedkyňa na otázku obhajoby, či videla, že by jej syn mieril na tých mužov zbraňou, uviedla, že on nevedel, že ho budú čakať, nepoznal ich a zbraň nikdy nemal.

Svedkyňa boli v zmysle uznesenia odvolacieho súdu dané k nahliadnutiu fotografie z ohliadky pivnice bytového domu, kde sa nachádzalo niekoľko bicyklov, pričom svedkyňa najskôr označila ako svoj bicykel ten, ktorý stál samostatne. Potom požiadala, aby si mohla zobrať okuliare, čo jej bolo umožnené, a na to označila ako svoj bicykel ten vľavo od výrazne ružového bicykla. Následne na fotografii 6 svedkyňa ukázala na samostatne stojaci bicykel pri odpadovej rúre a neskôr ukázala na bicykel vpravo od ružového bicykla, že ten je asi jej. Na to svedkyňa k detailným záberom na ňou označený bicykel na fotografiách 7 až 9 uviedla, že ten jej je len na fotografii 7.

Svedkyňa v doplnení výpovede na hlavnom pojednávaní opätovne opísala situáciu, ktorú videla z okna, pričom uviedla, že potom čo zišla výťahom na prízemie, kde boli policajti, týmto nepovedala, že počula svojho syna kričať a videla ho z okna, čo odôvodnila tým, že bola v šoku. Svedkyňa na otázku prokurátora, či keď zišla dole, počula, že niekto hovorí o zbrani, povedala, že nie, iba policajti mali zbrane. Na návrh prokurátora boli odstraňované rozpory vo výpovedi svedkyne, kedy jej bola prečítaná časť výpovede, keď vypovedala, že ten starší pán kričal, že je ozbrojený, aby si dávali pozor, na čo svedkyňa uviedla, že na toto zabudla. Svedkyňa tiež uviedla, že jej suseda J. videla jej syna dva dni pred skutkom pri pivnici s tou tyčkou, lebo chcel opraviť bicykel.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že hovorí pravdu, že prvý raz zakričal, už keď za ním bežali. Jeho matka to z okna musela vidieť.

Poškodený L. V. k výpovedi svedkyne uviedol, že svedkyňa ho nikdy predtým nevidela a zrazu na pojednávaní ho spoznala ako staršieho pána, ktorý bol u nich vo vchode.

Poškodený E. G. k výpovedi svedkyne uviedol, že obžalovaný začal kričať, až keď vytiahol zbraň a vtedy už oni ustupovali.

Svedkyňa H. V. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že býva vo vedľajšom vchode a keď uvedený večer otvárala okno videla pred čínžiakom, na tej strane ako je pohostinstvo ako išiel muž, mal čiernu mikinu a kapucňu, nevie, kto to bol a po chodníku išli traja muži, jeden vyšší, dvaja nižší, niečo na seba kričali. Ten v tej mikine sa jej zdalo, že sa ich bojí a išiel do dverí toho pohostinstva. Viac nevidela a tých mužov nespoznala.

Svedok A. V. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje v Ú., pričom v uvedený večer tam prišli traja muži, dvaja mladší a jeden starší, dali si kofolu, sedeli na terase a v mobile mu ukázali fotografiu a pýtali sa ho, či toho muža pozná. On ho z videnia pozná, keďže býva vo vchode blízko, čo im aj povedal. Povedali, že ho počkajú, lebo im mal ukradnúť bicykel. Čakali tam toho svedka, čo bol predvolaný s ním na pojednávanie, ten im dal kľúč, odomkli si a prešli priestory na prízemí, či tam ten bicykel nie je. Potom sedeli ďalej na terase. Keď už spratával prevádzku, tak ten najvyšší vbehol dovnútra, a povedal, že má zbraň, a utekal vystrašený na záchod, odkiaľ vyšiel v strese s mokrou tvárou. Na to svedok vyšiel von z pohostinstva a videl ako si obžalovaný otvoril dvere bytového domu, ale nevie, či mal niečo v rukách. Videl mu len jednu ruku s kľúčmi. Čo sa dialo vonku to nevie. Najstarší z nich mobilom zavolať policajtov, ktorí prišli dosť rýchlo. Niečo sa hovorilo o šiltovke, ktorá zostala na mieste.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že mu verí.

Svedok H. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že uvedený večer prišiel do Ú. na pivo, keď už tam boli policajti. Videl tam L. V., s ktorým sa pozná. Stál tam s policajtmí pri tej elektrickej rozvodnej skrini, kde našli šiltovku. Policajtov aj L. V. sa pýtal, čo sa stalo, pričom L. V. mu hovoril, že jeho synovi ukradol obžalovaný bicykel a vytiahol na nich zbraň. Potom išiel domov, pričom býva v tom istom vchode ako obžalovaný. Kľúče od vchodu neposkytol nikomu, ani polícii.

Svedok na otázku obžalovaného, či s poškodenými sedel na terase uviedol, že nie, inak by za ním prišiel on. K výpovedi svedka obžalovaný uviedol, že v Ú. videl nejakú osobu, ale nevidel kto to je, inak by svedka opoznal a povedal by to.

Z konfrontácie medzi svedkom A. V. L. a svedkom H. H. navrhutej obhajobou vyplynulo, svedok L. nevedel uviesť, kedy prišiel svedok H. na terasu a či dával policajtom kľúče od vchodu, aby si otvorili. Svedok L. uviedol, že svedok H. sedel za iným stolom ako poškodení. Svedok H. zotrval na tom, že do

Ú. prišiel, až keď tam boli policajti, k čomu svedok L. uviedol, že presne nevie kedy to bolo, možno sa pomýlil, keď uviedol, že to bolo skôr.

Obrazovo-zvukové záznamy z rekonštrukcie skutku boli po zrušení veci odvolacím súdom na hlavnom pojednávaní prehraté na televíznu obrazovku s uhlopriečkou 118 cm a s externými reproduktormi, keďže obžalovaný namietal viditeľnosť záznamu jeho prehrávaním na stenu pojednávacej miestnosti. Pri prehraní záznamov z rekonštrukcie na televíznu obrazovku, obžalovaný žiadne námietky voči nedostatočnej viditeľnosti záznamu nemal.

Rekonštrukcia bola vykonaná tak, že na mieste činu skutok postupne po jednom opísali poškodení a obžalovaný a potom všetci spoločne tak, aby sa mohli vyjadriť navzájom k výpovediam.

Poškodený E. G. pri rekonštrukcii ukázal, kde sedel na terase pohostinstva s L. C. H. V.. Potom poškodený ukázal ako stáli pred obžalovaným, pričom on stál pred obžalovaným skôr napravo, až keď sa s ním rozprával postavil sa pred neho. Poškodený L. V. stál od neho vľavo a jeho syn ešte viac vľavo. Obžalovaný sa strhol, niečo mu spadlo asi fľaša. Potom vytiahol zbraň a kričal: „čo ste, kto ste, nepoznám vás, čo chcete, dajte mi pokoj“. On videl hlaveň a bubon. Potom začal ustupovať, asi medzi rozvodnou skriňou a lampou, pričom obžalovaný stále niečo kričal, ale to už mu nerozumel, lebo odchádzal.

Poškodený H. V. pri rekonštrukcii ukázal, kde sedeli poškodení v pohostinstve. Zbadali príchod obžalovaného, ktorého poznali podľa chôdze ako mal na videozázname z odcudzenia bicykla. Všetci traja išli k nemu. G. sa obžalovaného pýtal na bicykel, ktorý ukradol pri stanici. Poškodený ukázal, kde všetci stáli na mieste činu, pričom on stál asi pri strede cesty. Obžalovaný vytiahol z pravého vrecku zbraň, kričal „čo ste, kto ste“, namieril na G. predpaženou vystretou rukou. Keď začali ustupovať, opäť zvolal, „čo ste, kto ste, postrieam vás“, a rukou otáčal na všetkých. Videl bubienok, na kohútiku prst a zbraň bola striebornej farby. G. odišiel za roh Ú. a on s otcom išli do Ú., pričom otec volal políciu. Obžalovaný odišiel rýchlym krokom do domu. Poškodený poprel, že by pred skutkom boli vo vchode, kde býva obžalovaný.

Poškodený L. V. pri rekonštrukcii uviedol, že sedeli na terase. Podľa chôdze, ktorá bola rovnaká ako na kamerách, spoznali obžalovaného a išli k nemu. Ako prvý išiel G.. Keď bol obžalovaný na úrovni rozvodnej skrine, postavil sa G. pred obžalovaného, on bol vedľa neho vľavo a vľavo od neho stál jeho syn. Obžalovanému vypadla fľaša z ruky. Vytiahol z vrecku zbraň, myslí si, že z ľavého, bol to moment. Kričal: „čo si, kto si“. Potom zakričal opäť: „čo si, kto si“ a zašomral: „postrieam vás“. Počul to. G. odišiel smerom dozadu, on so synom k Ú. a obžalovaný ku vchodu domu. Po príchode polície, išli do vchodu domu, pričom dvere boli otvorené.

Obžalovaný pri rekonštrukcii uviedol, že išiel domov s tyčkou nastoknutou na malíčku ľavej ruky. V kapse mal cigarety a zapalovač. Dvaja mu nadbehli spredu, jeden odzadu smerom od terasy, kričali, chyt' ho, zastav ho. Dvaja ho blokovali spredu, jeden odzadu. ten najvyšší prišiel z boku zľava, bol vedľa neho, kúsok vzadu. Najstarší stál pred ním a najmladší po jeho pravej ruke. Kričal: „čo chcete, kto ste“. Ten najvyšší sa ho odzadu opýtal, či je H., starší ho chytil za pravé rameno, on sa vytrhol a ten najvyšší mu napálil do pravého spánku, až mu padla čiapka. On sa navalil na rozvodnú skriňu, ale ustál to. Začala mu tiecť krv, lebo si poranil malíček, a kričal: „čo ste, kto ste, čo ste to spravili“. Spoza zadnej časti rozvodnej skrine sa rozbehol najskôr ku krčme, ale niekoho tam videl, preto zamieril domov. Prvý utekal z miesta on, oni tam zostali. Z vchodu domu na nich ešte kričal: „čo ste, kto ste, prečo ste za mnou došli“, ale oni sa za ním rozbehli, preto zabuchol dvere a odišiel zadným vchodom preč.

Z rekonštrukcie za účasti všetkých troch poškodených a obžalovaného vyplýva, že každý z poškodených zotrval na svojej výpovedi, pričom poškodení si potvrdili navzájom ako k miestu prišli, kde pred obžalovaným stáli, čo robili oni a čo obžalovaný a ako z miesta odišli. Ich výpovede sa zhodovali s tým, čo uviedli, keď vypovedali samostatne. K tomu, kde stál H. V. ostatní poškodení uviedli, že možno stál o niečo bližšie. Poškodení sa zhodli na tom, že nikto sa obžalovaného nedotkol, poškodený G. sa ho spýtal na meno, či je H. J. a keď to obžalovaný potvrdil, spýtal sa ho na odcudzený bicykel zo stanice, na čo sa obžalovaný strhol, ustúpil a vytiahol na nich zbraň, teda poškodení zotrvali na svojich výpovediach. Prvý z miesta odišiel G. smerom za roh Ú., vtedy na nich obžalovaný ešte kričal a potom utiekol smerom ku vchodu domu. Poškodený G. zotrval na tom, že vyhrážku nepočul, poškodení L. V. C. H. V. potvrdili, že vyhrážku zastrelením počuli v čase, keď G. z miesta odchádzal. Všetci poškodení zotrvali na tom, že jasne v ruke obžalovaného videli zbraň, ktorou na nich mieril. Obžalovaný zotrval na svojej výpovedi a doplnil, že ho tu dokopali.

Znalkyňa z odvetvia psychiatrie H.. H. D. v znaleckom posudku a vo výpovedi uviedla, že u obžalovaného je prítomná rozvinutá polymorfná závislosť od kanabinooidov (marihuany), opioidov (v minulosti heroín) a metamfetamínu. Podľa zistení obžalovaný od heroínu a metamfetamínu abstinuje a marihuanu užíva

kontrolovane. Nebolo verifikované, že by sa obžalovaný skutku dopustil v súvislosti so závislosťou, či v intoxikovanom, resp. odvykacom stave, keďže obžalovanému nebola vyšetrená krv ani moč na tieto látky. Napriek rozvinutej polymorfnej závislosti, teda závislosti od viacerých psychoaktívnych látok, nenavrhol znalkyňa obžalovanému žiadne ochranné protitoxikomanické liečenie.

Znalkyňa z odvetia klinickej psychológie dospelých J.. B. H. v znaleckom posudku a vo výpovedi vo vzťahu k obžalovanému uviedla, že zistené osobnostné charakteristiky poukazujú na antisociálnu poruchu osobnosti so znakmi závislosti od psychoaktívnych látok. Obžalovaný je emočne až afektívne nestabilný, chýbajú mu vyššie city, je egocentrický, sociálne dysadaptabilný a uprednostňuje osobný benefit. Tieto charakteristiky obžalovaného sa prejavili jednak pri krádeži bicykla, a to asocialita, neochota rešpektovať hranice druhých, egocentrizmus a potreba vlastného zisku, a jednak pri neskoršom stretnutí s poškodenými, a to afektívna nestabilita, agresívne, impulzívne reagovanie v strese - krik, obranné reakcie, najskôr útoku a potom úteku. Následne pri výsluchu bol obžalovaný bez reflexie svojho správania pri krádeži bicykla a presúval zodpovednosť za situáciu na druhých s popieraním vlastnej zodpovednosti. Intelektová kapacita obžalovaného je v strednom pásme priemeru. Vie kriticky a jasne vnímať, chápať a zapamätať si dianie. Jeho pozornostný výkon môže byť zhoršovaný vplyvom slabšej orientácie, vnímanie reality môže byť povrchné a selektívne egocentricky zamerané. Pamäťové schopnosti má v dolnom pásme priemeru až podpriemeru. Jeho schopnosť vnímať a zapamätať si prežité udalosti nie je narušená. Vplyvom osobnostnej špecifickosti však reprodukovateľný materiál môže spracovávať fabulatórnym spôsobom a vykladá situáciu tak, aby bola v jeho prospech. K situácii, v ktorej bol obžalovaný, znalkyňa uviedla, že na túto sa nechystal, neočakával ju, takže ak mal pri sebe zbraň nepredpokladá v psychologického hľadiska, že by ju mal z dôvodu vyhrážania sa ľuďom, skôr u neho išlo o neuvážené použitie prostriedkov, ktoré mal k dispozícii.

Znalkyňa J.. H. v znaleckom posudku a vo výpovedi vo vzťahu k poškodenému H. V. uviedla, že je osobnosť s mentálnou kapacitou na dolnej hranici priemeru, jeho myslenie a uvažovanie je jednoduchšie, v záťažových situáciách môže reagovať únikom, ev. zlyhaním v spracovaní okolitých podnetov. Reaguje skôr pasívne, stiahne sa, alebo ak sú tam aj iní ľudia s ním, pridá sa k riešeniu tých druhých. Intelektovú kapacitu má na dolnej hranici priemeru, je plne schopný vnímať a chápať situácie a dianie aj zapamätať si prežité udalosti. Pri pamäťovom teste boli zistené tendencie fabulatórne spracovávať spomienky, pričom ako motív sa ponúka snaha javiť sa v dobrom svetle, podať dobrý výkon a vyhnúť sa konfrontácii s tým, že si niečo nezapamätal. Nejde o klamanie alebo vymýšľanie, ale jednoducho, si doplní pamäťové medzery, aby nebol nejakým spôsobom konfrontovaný s tým, že niečo nevie, niečo nezvládne. Jeho kognitívny štýl je rigidnejší a pasívnejší. V čase skutku bol vo zvýšenej emocionálnej a kognitívnej záťaži, čím mohli byť jeho pamäťové schopnosti oslabené, avšak znalkyňa nepredpokladá, že by v takejto záťaži mohlo prísť k významnejšiemu narušeniu jeho vnímania. Poškodený opisoval strach počas prežitej situácie, ale v jeho psychike neboli zistené závažnejšie prejavy úzkosti. Všeobecná vierohodnosť sa u neho javí ako mierne znížená. Znalkyňa vo výpovedi doplnila, že túto všeobecnú vierohodnosť mierne znižovala podpriemerná pamäťová kapacita, zvýšená sugestibilita, pohotovosť identifikovať sa s riešeniami tých druhých ako aj mierne znížená odolnosť na záťaž. Špecifická vierohodnosť sa javila ako výraznejšie znížená. Všetci traja boli v extrémnom strese, vzájomným zdieľaním informácií mohlo prísť k potencovaniu ešte väčšej emočnej záťaže a preberaniu riešení každého z nich do jednoliateho celku. Ľudské správanie je veľmi komplikované. Ak by to znalkyňa komplexne hodnotila, tak z tejto trojice svedkov práve H. V. je ten najviac pasívne prispôsobivý tej situácii. Pri opakovaných výpovediach postupne dopĺňal informácie, formulácie a spomienky v mnohom kopírovali vyjadrenia ďalších dvoch poškodených, boli použité identické výrazy pri opise zbrane.

Znalkyňa J.. H. v znaleckom posudku a vo výpovedi vo vzťahu k poškodenému L. V. uviedla, že je skôr introvertný, horšie znáša interpersonálnu záťaž, s potenciou v záťaži reagovať hnevivo. Intelektové schopnosti má v dolnom pásme priemeru. Je schopný si zapamätať a reprodukovateľ prežité situácie. Pamäťové schopnosti dosahujú dolné pásmo priemeru. Znaky pre vyplňanie pamäťových medzier konfabuláciami sa neobjavili. Má však tendenciu spomienky fabulatórne spracovávať a vykladať z dôvodu dobrého výkonu, či spoločensky žiaduceho obrazu o sebe. V čase skutku bol v záťažovej situácii - cítil sa ukrivdený a poškodený krádežou. Všeobecnú vierohodnosť znalkyňa hodnotila ako mierne zníženú. Špecifická vierohodnosť sa javila ako výraznejšie znížená. O skutku opakovane vypovedal, modifikoval výpoveď hlavne v oblasti zdôrazňovania použitia zbrane a vyhrážok, formulácie a obsahové prvky výpovede sa začínajú zhodovať s výpoveďami ostatných poškodených k čomu mohlo prísť aj z dôvodu vzájomného zdieľania informácií. V priebehu rekonštrukcie sa nevedel vysporiadať s rozpornými

informáciami o priebehu skutku (poloha svedkov, držanie zbrane, odchod z miesta činu). Z hľadiska špecifickej vierohodnosti sa javí prvá výpoveď pri oznamovaní ako najdôveryhodnejšia, najsilnejšie vierohodná.

Znalkyňa J. H. v znaleckom posudku a vo výpovedi vo vzťahu k poškodenému E. G. uviedla, že intelektová kapacita dosahuje pásmo priemeru až mierneho nadpriemeru, je plne schopný vnímať a zapamätať si situácie. Prežitá udalosť bola pre poškodeného stresogénna, ale nezanechala postraumatické zmeny. Všeobecná i špecifická vierohodnosť sa javí ako mierne znížená, resp. znížená. Špecifickú vierohodnosť znižujú rozpory vo výpovedi alebo neschopnosť vysporiadať sa s rozdielnym opisom svojho správania a iných zúčastnených. Rozpory vo výpovedi sa môžu vyskytnúť vo všeobecnosti, aj na základe extrémnej psychickej záťaže a stresu. Jednotlivé výpovede sa javia ako konzistentné, avšak znalkyňa nevylúčila vzájomnú indukciu medzi poškodenými. U tohto poškodeného neboli zistené zvýšené potencie k agresívnemu reagovaniu.

Znalkyňa J. H. psychologické vyšetrenia obžalovaného a poškodených realizovala po rekonštrukcii v priebehu októbra, resp. X. XXXX.

K všeobecnej vierohodnosti znalkyňa uviedla, že je to súbor znakov, ktoré súvisia s intelektovou výbavou, kapacitou pozornosti a pamäte ako aj s osobnostnými kvalitami, hlavne emočnou stabilitou a úrovňou schopnosti zvládať stresové situácie. V prípade, že sa vyskytnú nejaké odchýlky od priemerných kvalít, v negatívnom slova zmysle, tak to môže vplývať na to, že schopnosť vypovedať o zažitých situáciách môže byť slabšia.

K špecifickej vierohodnosti uviedla, že to je široká oblasť znakov, ktorá sa skúma nielen z psychologického hodnotenia a osobnosti, ale z psychologického hodnotenia všetkých výpovedí a materiálov, ktoré sú k dispozícii zo spôsobu, ako sa v nich verbálne prejavuje, ako sa neverbálne prejavuje, keď o tom referuje a vlastne z hľadiska psychologického celým hodnotením tých výpovedí, vyjadrovaní sa o tom, čo zažil. Z hľadiska špecifickej vierohodnosti sa javí úplne prvá výpoveď z hľadiska psychologického ako najvierohodnejšia. Špecifická vierohodnosť bola u poškodených znížená aj preto, že skúmaním všetkých troch poškodených boli objavené isté znaky vzájomnej indukcie, teda vzájomného ovplyvňovania sa v dobrom slova zmysle, nemuselo ísť o úmysel. Všetci traja boli v extrémnom strese, vzájomným zdieľaním informácií mohlo prísť k potencovaniu ešte väčšej emočnej záťaže a preberaniu riešení každého z nich do jednoliateho celku.

K objaveniu detailu s padnutou fľašou znalkyňa uviedla, že z hľadiska psychologického to ešte neznamená, že si to nutne museli vymyslieť, lebo sa to objavilo až pri rekonštrukcii. Vybavovanie spomienok všeobecne nie je statický jav z hľadiska psychologického, teda spomienky sa nám môžu objaviť aj v neskoršom časovom horizonte a môžu byť práve vyvolané istými podnetmi, ktoré sa objavujú v znovu prežívaní tej situácie. Znovuobjavenie sa na tom mieste, v podobnej situácii s ďalšími ľuďmi, môže prispieť k tomu, že sa objaví nová spomienka, netreba ju hneď považovať za vymyslenú. Je celkom zrozumiteľné, ak sa všetci traja zúčastnili spolu tej záťažovej situácie, že sa o tom rozprávali. Je to prirodzený psychologický regeneračný proces. Ak niečo stresové zažijeme, hovoríme o tom potom, uistujeme sa.

Matka obžalovaného vydala polícii dvoje krátkych teplákových nohavíc patriacich obžalovanému, jedny šedé a druhé tmavošedé s nápisom Athletic 54 DEPT, s ktorými bol vykonaný vyšetrovací pokus. Boli zamerané šedé teplákové nohavice, o ktorých uviedli poškodení aj obžalovaný, že ich mal obžalovaný v čase skutku na sebe, pričom obe vrecká majú šírku 12 cm a hĺbku 13 cm. Pri vyšetrovanom pokuse boli do vrecka týchto nohavíc najskôr ležiacich na stole, potom oblečených na figurantovi, vkladané dve zbrane s dĺžkou 17 cm, resp. 17,5 cm, ktoré ako podobné určili poškodení, pričom v oboch prípadoch revolyvery vošli celé do vrecka, čo bolo aj fotograficky zadokumentované.

Obžalovaný napriek tomu, že v priebehu celého konania uvádzal, že by sa mu do vrecka zbraň nevmetila, k tomuto dôkazu uviedol, že prakticky sa zbraň môže do vrecka zmestiť, lebo vrecko sa natiahne.

V byte matky obžalovaného a k nemu patriacich pivničných priestoroch bola dňa 2.8.2018, resp. 3.8.2018 vykonaná domová prehliadka za účelom nájdenia zbrane s negatívnym výsledkom.

Z dokladov k odcudzeniu bicykla vyplýva, že poškodený H. V. dňa 30.7.2018 o 11.10 hod podal na polícii oznámenie k odcudzeniu bicykla z objektu autoškoly v J.. Dňa 1.8.2018 k tomuto podal vysvetlenie obžalovaný, ktorý využil svoje právo nevypovedať, a H. F., ktorý uviedol, že uvedený bicykel dňa

30.7.2018 okolo polnoci kúpil za 80 eur v J. od neznáameho muža, ktorého nevedel opísať, pričom tento bicykel bol políciou zaistený.

Obžalovaný má od roku 2000 celkovo 6 záznamov v registri trestov. Všetky odsúdenia sú za krádeže, niektoré v kombinácii s porušovaním domovej slobody. V roku 2015 bol obžalovaný odsúdený okrem prečinu krádeže aj za prečin podielníctva a zločin podľa § 172 odsek 1, písmeno c), d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 8 rokov a 2 mesiace, ktorý vykonal 13.9.2017. Predchádzajúce odsúdenia boli taktiež na nepodmienečné tresty odňatia slobody, okrem prvého odsúdenia, kde mu bol pôvodne ukladaný podmienený trest, avšak jeho výkon bol nariadený. Pri poslednom odsúdení bolo obžalovanému upustené od uloženia súhrnného trestu.

V registri priestupkov nemá obžalovaný záznam. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, len že býva na adrese trvalého bydliska s matkou. V evidencii uchádzačov o zamestnanie bol naposledy v decembri 2008. Po výkone trestu v septembri 2017, kde bol aj zamestnaný, pracoval podľa záznamov Sociálnej poisťovne len mesiac na prelome rokov 2017 a 2018 v A. X..

Podľa § 360 odsek 1, odsek 2, písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, a čin spácha závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku, ktorý výrok súd mierne upravil oproti obžalobe pri zachovaní totožnosti skutku, pričom bolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Skutočnosť, že uvedenej noci na uvedenom mieste prišlo k stretnutiu všetkých troch poškodených s obžalovaným nebola sporná a aj okolnosti, ktoré tomuto stretnutiu predchádzali boli dostatočne preukázané. Poškodení čakali obžalovaného blízko jeho bydliska z dôvodu, že na kamerovom zázname z areálu autoškoly bolo vidieť osobu, ktorá v uvedený deň ráno odcudzila bicykel poškodeného H. V., pričom poškodení V. prostredníctvom sociálnej siete zisťovali, kto je páchatelom. Motívom poškodených tak bolo zistiť od obžalovaného informácie o odcudzenom bicykli, resp. ho získať naspäť a za tým účelom sedeli večer v pohostinstve Ú.. Keď videli po chodníku oproti pohostinstvu prichádzať obžalovaného, išli za ním. V tomto sa výpovede všetkých troch poškodených zhodujú. To, že čakali na terase pohostinstva na obžalovaného, potvrdil aj barman A. L., ktorého sa poškodení pýtali na obžalovaného, ktorého mu ukázali na fotografii na mobile. On im potvrdil, že ho pozná, lebo býva v dome oproti.

Dokazovaním bolo preukázané, že všetci traja poškodení išli z terasy pohostinstva k prichádzajúcemu obžalovanému, ktorý išiel po chodníku. Obžalovaný v prípravnom konaní spočiatku uviedol, že za ním prišlo 5 ľudí, pričom v ďalšom konaní, keď sa preukázalo, že poškodení boli traja, už jednoznačne tvrdil, že za ním prišli traja. Daný rozpor bol prokurátorom odstraňovaný, pričom obžalovaný k tomu, na hlavnom pojednávaní uviedol, že určite videl 4, možno 5, pričom dvaja boli za ním, jeden pred ním a H. H. stál pri Ú.. Aj toto vyjadrenie obžalovaného je v rozpore s tým, že pri rekonštrukcii na mieste činu a pred odstraňovaním rozporov v jeho výpovedi uvádzal, že jeden k nemu pristúpil odzadu a dvaja spredu. S určitosťou však obžalovaný vo výpovedi na hlavnom pojednávaní tvrdil, že svedka H. videl stáť pri Ú., keď sa tam chcel rozbehnúť. Po výpovedi svedka H. na hlavnom pojednávaní, ktorý uviedol, že na miesto prišiel až po skutku, keď už tam boli policajti, obžalovaný uviedol, že pri Ú. videl nejakú osobu, nevidel, kto to je, a ak by to bol svedok H., tak by to povedal. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že obžalovaný svoju výpoveď priebežne prispôboval tomu, čo bolo preukazované na hlavnom pojednávaní a ako vypovedal svedok H., hoci pred jeho výpoveďou jednoznačne tvrdil, že ho pri Úspore v čase skutku videl,

ale po jeho výpovedi to poprel. Výpoveď obžalovaného tak nebola počas priebehu dokazovania jednotná v tom, koľko osôb malo pri skutku byť prítomných, pričom obžalovaný svoje vyjadrenia prispôboval postupne dôkaznej situácii. Naproti tomu poškodení od začiatku zhodne uvádzali, že na obžalovaného čakali sami, aj k nemu pristúpili len oni traja.

Čo sa týka spôsobu, akým mali poškodení prísť k prichádzajúcemu obžalovanému, tak všetci traja poškodení počas celého konania zhodne uvádzali, že z terasy pohostinstva išli k obžalovanému idúcemu po chodníku tak, že k nemu pristúpili spredu, pričom poškodený G. išiel chvíľu popri obžalovanom vľavo a keď sa s ním začal rozprávať, tak sa postavil pred neho. Poškodený L. V. stál pred obžalovaným trochu vpravo a ďalej vpravo stál poškodený H. V.. Takéto postavenie v čase skutku opísali všetci traja poškodení zhodne v prípravnom konaní, aj pri rekonštrukcii ako aj na hlavnom pojednávaní. Žiadne zásadné rozpory tu súd nezistil. Obžalovaný však túto situáciu opisoval odlišne, a to tak, že ten najvyšší z poškodených (G.) k nemu prišiel odzadu a stál za ním vľavo. Pred ním stál najstarší (L. V.) a vpravo od neho najmladší (H. V.). Takto postavenie poškodených opísal obžalovaný pri rekonštrukcii skutku ako aj na hlavnom pojednávaní, avšak pri odstraňovaní rozporov prokurátorom uviedol, že dvaja prišli zozadu. Ani ohľadom tejto skutočnosti nebola výpoveď obžalovaného počas konania jednotná.

Ku komunikácii poškodených s obžalovaným na mieste skutku bolo z dokazovania preukázané zhodnými výpoveďami poškodených, že poškodený G. obžalovaného oslovil, či je H. J. a potom, čo mu to obžalovaný potvrdil, sa ho spýtal prečo ukradol bicykel. Túto komunikáciu zhodne potvrdili vo výpovediach všetci traja poškodení. Obžalovaný však tvrdil, že sa ho G. len spýtal, či je H., na to mal obžalovaného najstarší z nich (L. V.) chytiť za rameno a keď sa mu chcel obžalovaný vytrhnúť, tak ho najvyšší z nich (G.) udrel do spánku, na čo stratil rovnováhu, zvalil sa na murovanú elektrickú rozvodňu, ale ustál to, pričom si roztrhol kožu na malíčku ľavej ruky, na ktorom mal nastoknutú tyčku od sedadla bicykla. Keďže obžalovaný v prípravnom konaní uvádzal, že si malíček poranil o múr, prokurátor odstraňoval tieto rozpory, pričom obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že je pravdepodobnejšie, že si malíček poranil o tyčku, ktorou narazil na múr rozvodnej skrine. Všetci traja poškodení zhodne uviedli, že sa obžalovaného nedotkli, a to aj preto, že sa o ňom dozvedeli, že berie drogy a obávali sa, že môže mať nejaké ochorenie. Na týchto svojich tvrdeniach poškodení zotrvali aj pri vykonanej konfrontácii s obžalovaným, pričom obžalovaný zotrval na tom, že ho napadli, čo uvádzal aj pri rekonštrukcii, zatiaľ čo poškodení aj pri rekonštrukcii zhodne opísali ako prebiehal začiatok stretnutia s obžalovaným. K výpovedi obžalovaného o jeho fyzickom napadnutí poškodenými po tom, čo sa ho spýtali len na meno, treba uviesť, že ak by bola uvedená verzia obžalovaného pravdivá, že ho prišli poškodení len zbit' a na žiadny bicykel sa ho nepýtali, tak potom nie je zrejmé, prečo by od ďalšieho napádania obžalovaného upustili preto, že mal na nich obžalovaný urobiť len výpad, pričom sám obžalovaný uviedol, že poškodení zostali paralyzovaní. Nie je však zrejmé z čoho by mali zostať poškodení paralyzovaní. Okrem toho boli traja na jedného a aj fyzické predispozície poškodených boli lepšie ako u obžalovaného. V tomto výpovedi obžalovaného nemá logiku, prečo by poškodení mali zostať paralyzovaní, keďže už pred tým na nich obžalovaný kričal, čo sú, kto sú a nezľakli sa.

K priebehu skutku po oslovení obžalovaného poškodeným G., poškodení uviedli, že po tom, čo sa poškodený G. obžalovaného spýtal na ukradnutý bicykel, obžalovaný sa strhol, vypadla mu fľaša z pravej ruky a vytiahol na nich z pravého vrečka zbraň, ktorú najskôr držal pri tele so zohnutým lakťom a potom ruku vystrel a striedavo na nich mieril. Obžalovaný toto od začiatku popieral. Naproti tomu poškodení od začiatku jednoznačne tvrdili, že v ruke obžalovaného videli striebornú alebo chrómovú zbraň do 20 cm, z ktorej videli hlaveň a bubon, pričom stáli pod lampou, teda túto zbraň videli dobre. Na týchto tvrdeniach poškodení zotrvali pri rekonštrukcii, vo výpovedi na hlavnom pojednávaní ako aj pri konfrontáciách s obžalovaným, ktoré boli vykonané na návrh obhajoby. Pri vyhodnocovaní pravdivosti výpovede poškodených súd vychádzal z toho, že všetci traja poškodení zhodne a bez zapochybovania počas celého konania tvrdili, že na nich obžalovaný mieril zbraňou. Túto skutočnosť uvádzali aj ihneď po skutku, kedy poškodený G. vchádzajúc do pohostinstva barmanovi uviedol, že na nich mieril zbraňou, ktorú skutočnosť svedok A.. L. vo výpovedi potvrdil, pričom uviedol, že poškodený G. vystrašený utekal na záchod a odtiaľ vyšiel z mokrou tvárou. Rovnako aj poškodený L. V., ktorý ihneď po skutku telefonoval polícii uviedol, že na nich bolo mierené zbraňou. Zo žiadnych indícií nevyplývalo, že by si danú situáciu mali poškodení vopred na obžalovaného vymyslieť, keďže jednak nevedeli, či ten večer obžalovaného uvidia, ani nemohli predpokladať, že by ich nikto iný pri stretnutí nevidel, keďže boli kúsok od terasy pohostinstva. Teda uvedenú verziu nemohli mať pripravenú vopred, keďže na terase mohli byť ďalší ľudia, resp. zamestnanci a situáciu oproti na chodníku mohli vidieť. Keďže z ničoho nevyplýva, že by si poškodení mali mierenie zbraňou obžalovaným vopred vymyslieť, nemožno inak logicky vysvetliť to, že poškodený G. aj poškodený L. V., skôr ako sa spolu po skutku stretli, túto okolnosť s istotou uvádzali iným osobám, a to poškodený G. barmanovi a poškodený L. V. telefonicky polícii, keď oznamoval skutok.

Z uvedeného mal súd dostatočne potvrdené, že obaja poškodení, G. C. L. V., museli na mieste skutku vnímať to, že na nich obžalovaný mieri zbraňou, inak by to nemali dôvod nezávisle na sebe tvrdiť iným osobám.

K otázke toho o akú zbraň išlo poškodení od začiatku tvrdili, že z nej videli hlaveň a bubon, pričom nevedeli či šlo o plynovú zbraň, či napodobeninu. Poškodeným boli ukázané rôzne zbrane, z ktorých ukázali tie, ktoré sa najviac podobali tomu, čo videli a s danými zbraňami bol vykonaný aj vyšetrovací pokus, či sa tieto vmestia do vrečka krátkych nohavíc, ktoré mal v ten večer na sebe obžalovaný. Z vyšetrovacieho pokusu vyplynulo, že poškodenými ukázané zbrane sa do vrečka zmestia a to aj keď ich má osoba na sebe. Obžalovaný sa pritom od začiatku bránil tvrdením, že by sa mu zbraň do vrečka nevošla, preto ju ani nemohol mať, čo sa však vyšetrovacím pokusom vyvrátilo. K vyšetrovaciemu pokusu potom obžalovaný uviedol, že prakticky sa zbraň do vrečka zmestí, lebo sa vrečko natiahne.

K okolnostiam vytiahnutia zbrane obžalovaným a mierením ňou na poškodených, neboli výpovede poškodených v detailoch úplne zhodné. Všetci traja poškodení však zhodne uviedli, že obžalovaný na nich vytiahol zbraň po tom, čo sa ho poškodený G. spýtal na ukradnutý bicykel, po čom sa obžalovaný strhol a vytiahol zbraň. Zhodne tiež poškodení opisujú, že najskôr obžalovaný namieril na poškodeného G., na to ho mal poškodený L. V. upozorniť, že na neho obžalovaný mieri, preto začal poškodený G. z miesta ustupovať ako prvý smerom za roh pohostinstva Ú.. Poškodený H. V. počas všetkých výpovedí uvádzal, že obžalovaný vytiahol zbraň z pravého vrečka nohavíc. Poškodený G. uvádzal, že obžalovaný vytiahol zbraň asi z pravého vrečka, a držal ju v pravej ruke, ktorú mal pri tele so zohnutým lakťom. Poškodený L. V. vo výpovedi uviedol, že si myslí, že obžalovaný pravou rukou vytiahol zbraň, avšak pri rekonštrukcii uvádzal, že si myslí, že to bolo z ľavého vrečka, ale bol to moment. Poškodený L. V. nevedel s určitosťou uviesť, z ktorého vrečka zbraň obžalovaný vytiahol, na rozdiel od poškodených H. V. C. G., ktorý uvádzali, že to bolo z pravého vrečka. Podľa názoru súdu uvedená okolnosť nepredstavuje rozpor vo výpovediach poškodených, keďže poškodení H. V. C. E. G. zhodne uviedli, z ktorého vrečka vytiahol obžalovaný zbraň a poškodený L. V. od začiatku uvádzal len to, čo si myslí, že z ktorého vrečka bola zbraň vytiahnutá. Teda ak v tejto okolnosti mal poškodený L. V. od začiatku neistotu, nejde o zásadný rozpor vo výpovediach poškodených. Poškodený L. V. nemusel v momente vytiahnutia zbrane obžalovaným vnímať práve to odkiaľ túto zbraň vytiahol, keďže všetci poškodení uviedli, že sa obžalovaný pred tým strhol, teda bol v pohybe a poškodený sa tak mohol sústrediť na iné, ako na to odkiaľ je vyťahovaná zbraň obžalovaným. Uvedené rozpory je tak možné logicky zdôvodniť. Okrem toho, ak by bola pravdivá argumentácia obžalovaného, že si to poškodení na neho vymysleli, boli by výpovede poškodených vo všetkých detailoch zhodné a neboli by medzi nimi ani čiastočné nepresnosti. Práve okolnosť, že každý z poškodených v danom momente vnímal situáciu zo svojho postavenia a venoval pozornosť iným veciam, spôsobuje to, že medzi výpoveďami poškodených sú prirodzene rozdiely v detailoch. Okrem toho poškodení mali možnosť po skutku zosúladiť svoje výpovede, keďže v prípade H. V. C. L. V. ide o syna s otcom a H. V. sa pozná aj s poškodeným G., avšak k žiadnemu zosúladeniu výpovedí nedošlo, nakoľko poškodení zotrvali na svojich tvrdeniach vo všetkých svojich výpovediach. K záverom znalkyne J.. H. o zníženej špecifickej vierohodnosti poškodených vzhľadom na rozpory vo výpovediach jednotlivých poškodených a to, že sa nevedeli vysporiadať v priebehu rekonštrukcie s rozpornými informáciami o priebehu skutku medzi poškodenými, treba uviesť, že znalkyňa hodnotila špecifickú vierohodnosť každého z poškodených porovnaním jeho výpovede s výpoveďami ostatných poškodených, ktoré sa v detailoch nezhodovali, čo však podľa súdu nevyjadruje nevierohodnosť výpovede každého z poškodených samostatne, nakoľko je prirodzené, že výpovede všetkých troch poškodených nebudú do detailov zhodné. Skôr skutočnosť, že by každý z poškodených menil vlastnú výpoveď a inak uvádzal skutočnosti, ako ich on vnímal, aby jeho výpoveď bola úplne zhodná s výpoveďami ostatných poškodených, by spôsobovala nevierohodnosť výpovede toho ktorého poškodeného. Závery znalkyne o zníženej špecifickej vierohodnosti poškodených opreté nie o rozpory či nepresnosti vo výpovedi toho ktorého poškodeného, ale o rozpory, či nepresnosti medzi výpoveďami jednotlivých poškodených navzájom, nemožno zohľadniť, keďže ak sa aj nejaké nepresnosti, či rozpory vyskytli, netýkali sa podstatnej okolnosti skutku, resp. tieto okolnosti bolo možné logicky vysvetliť a zdôvodniť. Preto súd závery znalkyne o zníženej špecifickej vierohodnosti poškodených vyhodnocoval len v tom kontexte, či je možné tieto nepresnosti a nejasnosti medzi výpoveďami jednotlivých poškodených logicky vysvetliť a ozrejmiť. Znalkyňa J.. H. okrem iného zdôraznila, že najvierohodnejšie a najautentickejšie boli prvotné výpovede poškodených, pričom v širšom kontexte za tieto nemožno považovať len výpovede do zápisnice na polícii, ale aj to, čo poškodení o skutku povedali bezprostredne po ňom iným osobám, a to poškodený G. barmanovi a poškodený L. V. telefonicky polícii pri oznamovaní skutku. Tu obaja

poškodení bezprostredne po čine a nezávisle na sebe uvádzali, že obžalovaný mal zbraň a túto na nich vytiahol, preto aj súd považoval tieto vyjadrenia poškodených na najvierohodnejšie a najautentickejšie. Vo vzťahu k záverom znaleckých posudkov na obžalovaného mal súd preukázané, že užíva kontrolované marihuanu, pričom od heroínu a metamfetamínu abstinuje. Obžalovaný bol zadržaný deň a pol po skutku a nebola u neho vyšetrená krv ani moč na zistenie, či bol v inkriminovanom čase pod vplyvom nejakých drog, teda táto okolnosť nebola vylúčená ani potvrdená. K osobnostným charakteristikám obžalovaného bolo zistené, že je emočne až afektívne nestabilný, chýbajú mu vyššie city, je egocentrický, sociálne dysadaptabilný a uprednostňuje osobný benefit, čo sa prejavilo pri krádeži bicykla aj pri stretnutí s poškodenými, kde reagoval impulzívne v strese krikom a prejavili sa u neho obranné reakcie, najskôr útoku a potom úteku. K situácii, v ktorej bol obžalovaný, znalkyňa uviedla, že na túto sa nechystal, neočakával ju, takže ak mal pri sebe zbraň nepredpokladá z psychologického hľadiska, že by ju mal z dôvodu vyhrážania sa ľuďom, skôr u neho išlo o neuvážené použitie prostriedkov, ktoré mal k dispozícii. S poukazom na emočne až afektívne nestabilnú osobnosť obžalovaného nie je teda ani znalcom vylúčené, že by obžalovaný nereagoval prchko a impulzívne na stretnutie s poškodenými aj s použitím zbrane, pričom nie je nevyhnutné, aby išlo o reálnu zbraň, mohlo ísť aj o plynovú zbraň, či len napodobeninu zbrane, pričom poškodení od začiatku isto a presvedčivo uvádzali, že videli hlavu a bubon zbrane.

Čo sa týka okolnosti vyhrážania sa obžalovaného poškodeným, súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že obžalovaný sa poškodeným vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Z výpovede poškodeného H. V. C. L. V. vyplynulo, že počuli obžalovaného povedať, že ich postrieľa, pričom poškodený G. od začiatku uvádzal, že predmetnú vyhrážku nepočul. Z vykonanej rekonštrukcie, výpovedí poškodených ako aj vykonaných konfrontácií medzi poškodenými vyplynulo, že poškodený G. počul obžalovaného povedať „čo ste, kto ste, nepoznám vás, dajte mi pokoj“, pričom z miesta skutku odchádzal ako prvý, na čom sa zhodli všetci traja poškodení, pričom samotný poškodený G. povedal, že keď odchádzal počul ešte výkriky. Poškodení H. V. C. L. V. uviedli pri konfrontáciách s poškodeným G., že vyhrážku postriešaním obžalovaný použil v čase, keď už poškodený G. z miesta odchádzal, a teda poškodený G. túto vyhrážku už nemusel počuť. Okolnosť, že obžalovaný mieril na poškodených zbraňou, z ktorej poškodení videli hlavu a bubon, skutok sa stal v noci po tom, čo obžalovaného poškodení oslovili za účelom zistenia informácií ohľadom odcudzeného bicykla, čo viedlo k strhnutiu sa obžalovaného, bola sama o sebe dostatočná na to, aby poškodení mali dôvodnú obavu a považovali správanie sa obžalovaného za vyhrážanie sa im smrťou, keďže na nich mieril zbraňou. Vzhľadom na takto preukázané okolnosti skutku po vykonanom dokazovaní súd z časti upravil skutkovú vetu tak, ako je uvedená vo výroku tohto rozsudku, pričom má za to, že už samotné mierenie zbraňou za daných okolností, mohlo aj u poškodeného E. G. vzbudiť dôvodnú obavu z vyhrážania sa smrťou, napriek tomu, že on osobne slovnú vyhrážku obžalovaného zastrelením nepočul. Keďže vykonanou konfrontáciou poškodených bolo ozrejmené, kto prvý z miesta skutku odchádzal a že aj po odchode G. ešte obžalovaný na poškodených niečo kričal, je zrejmé, že k vyhrážke zastrelením mohlo prísť v danom čase a odchádzajúci poškodený G. to nemusel počuť. Okrem toho k uvedenej situácii treba doplniť, že vo výpovediach poškodených neboli rozpory, že by obžalovaný vyhrážanie zastrelením povedal alebo nepovedal, keďže poškodený G. od začiatku tvrdil, že on to nepočul, avšak súčasne uviedol, že keď odchádzal počul ešte krik.

K okolnostiam odchodu z miesta skutku poškodení uviedli, že ako prvý z miesta odišiel poškodený G., čo tvrdili poškodení pri rekonštrukcii aj pri vykonaných konfrontáciách. Následne smerom k pohostinstvu Ú. odchádzali aj poškodení V.. Poškodení ústup z miesta skutku zdôvodnili tým, že na nich obžalovaný mieril zbraňou, preto ustúpili. Obžalovaný uviedol, že z miesta utiekol, keď poškodení zostali paralyzovaní, keď na ich obžalovaný urobil výpad, pričom išiel smerom k pohostinstvu, ale tu videl stáť svedka H., preto sa rozbehol ku vchodu domu, kde si kľúčmi otvoril vchodové dvere. Poškodení sa mali rozbehnúť za ním, ale potom uviedol, že si tým nie je istý. K týmto skutočnostiam z výpovede svedka H. vyplynulo, že v tom čase tam nebol, na čo obžalovaný zmenil výpoveď v tom, že tam videl nejakú osobu, a keby to bol svedok, tak by ho poznal. Podľa obžalovaného mali zostať poškodení paralyzovaní z toho, že na nich urobil výpad, avšak nie je logické, že by traja poškodení reagovali paralyzovaním len na to, že na nich obžalovaný urobil výpad. Predsa len boli v prevahe a mohli na prípadný výpad reagovať rozdielne a nie všetci paralyzovaním. Preto nie je logická obrana obžalovaného, že jeho výpad na nich ich paralyzoval. K obhajobe obžalovaného, že v čase keď si odomykal vchodové dvere nevidel u neho svedok L. v ruke zbraň, ale videl iba ako si odomyká dvere, treba uviesť, že obžalovaný musel stáť pri odomykaní dverí prednou časťou tela otočenou k dverám a pri takomto postoji, aj keby ho svedok videl z boku, mohol vidieť len jednu stranu tela obžalovaného. Okrem toho obžalovaný mohol zbraň vrátiť do

vrecka nohavíc. Obhajoba obžalovaného v tom, že z miesta utiekol, keď poškodení zostali paralyzovaní, a teda ako prvý, nesedí ani s časovou súvislosťou vo výpovedi svedka L., ktorý uviedol, že najskôr videl do prevádzky vbehnúť vystrašeného poškodeného G., ktorý išiel na WC, odkiaľ vyšiel s mokrou tvárou a potom keď vyšiel von videl obžalovaného otvárať vchodové dvere. Ak by skutočne obžalovaný z miesta utiekol ako prvý, musel krátku vzdialenosť ku vchodu domu prejsť za veľmi krátky čas, rádovo sekundy, v ktorom čase by nestihol prísť do pohostinstva G. a odísť na WC, čo ho videl svedok L., ktorý až potom vyšiel von a videl obžalovaného odomykať dvere. Z týchto časových súvislostí sa javia ako pravdivé výpovede poškodených, že z miesta ako prvý odišiel poškodený G., ktorý by mal časť vojsť do pohostinstva, povedať svedkovi L., že na nich mieril zbraňou, na čo keď svedok vyšiel, videl ešte obžalovaného otvárať si dvere. Okrem toho svedok Balážik neuviedol, že by v tom čase obžalovaného niekto prenasledoval. Naopak videl najstaršieho z poškodených volať mobilom policajtov.

Čo sa týka priebehu skutku tento priamo celý vnímali len obžalovaný a traja poškodení. Čašník L. priebeh skutku nevidel, keďže bol vnútri baru, a videl až keď si obžalovaný odomykal dvere bytového domu. Svedkyňa R. opísala, že videla nejakého muža v mikine s kapucňou na hlave, avšak obžalovaný mal len polokošelu, okrem toho sa bližšie ku skutku nevedela vyjadriť, preto jej výpoveď nemá žiadnu relevanciu ku skutku. Súd vyhodnotil aj výpoveď matky obžalovaného P. J., ktorá uviedla, že sa išla pozrieť do otvoreného okna od televízora potom, čo z vonku počula kričať svojho syna nechajte ma, pustite ma, čo robíte, a vtedy videla syna a asi 3 až 4 mužov, ako si ho medzi sebou pohadzovali, na čo mu jeden muž vrazil do oblasti tváre. Táto výpoveď matky obžalovaného sa však z časového hľadiska nezhoduje so samotnou výpoveďou obžalovaného, ktorý uviedol, že ho poškodený G. napadol hneď potom, čo sa ho opýtal na meno, a až potom čo ho G. udrel do spánku a on sa zvalil na múrik a vstal, začal na nich kričať kto ste, čo ste, prečo ste ma napadli, teda matka obžalovaného mohla cez otvorené okno počuť obžalovaného kričať až potom, čo ho mal podľa tvrdenia obžalovaného napadnúť G., a teda tento úder tak ako opisuje vo svojej výpovedi nemohla svedkyňa vidieť, pokiaľ by bola pravdivá výpoveď obžalovaného, že začal na poškodených kričať až po tom, čo ho napadli. Matka obžalovaného by tak nemala čas vstať od televízora a presunúť sa k oknu až na krik obžalovaného, ktorý mal nasledovať podľa výpovede obžalovaného až po napadnutí. Je možné, že matka obžalovaného mohla z otvoreného okna vidieť hlúčik ľudí a počuť kričať jej syna, ale pokiaľ by bola pravdivá výpoveď obžalovaného, že začal kričať na poškodených až po útoku na neho, nemohla tento útok vidieť jeho matka, lebo v tom čase pozerala televízor. Okrem toho súd musel hodnotiť výpoveď matky obžalovaného aj v kontexte toho, že obžalovaný po skutku pred jeho zadržaním prišiel na druhý deň domov sa osprchovať, kde matke celý priebeh skutku v jeho ponímaní uviedol, čo svedkyňa potvrdila. To, že matka obžalovaného poznala interpretáciu skutku obžalovaným jednoznačne vyplýva aj z jej výpovede, kde uvádzala skutočnosti, ktoré ako svedkyňa nemohla vnímať, ale mohla sa ich dozvedieť len od syna, a to, že ho poškodení chceli zbiť kvôli ukradnutému bicyklu, že on nevedel, že ho tam budú čakať a nepoznal ich, čo svedkyňa nemohla sama vnímať, ale mohla sa tieto informácie dozvedieť len od syna. Z výpovede svedkyne J. o tom, že na druhý deň po skutku jej syn povedal, že ho poškodení prišli zbiť, lebo im ukradol bicykel, vyplýva, že obžalovaný vo výpovedi klamal, keď poprel, že by sa ho poškodení pýtali na odcudzený bicykel. Ak by sa poškodení o odcudzenom bicykli nezmienili, nemohol by obžalovaný na druhý deň matke povedať, že ho prišli zbiť, lebo im ukradol bicykel. Svedkyňa ďalej vo výpovedi uviedla, že ako videla utekať syna z miesta skutku, obliekla si na pyžamo veci a zišla výt'ahom dole, kde už boli policajti, avšak týmto policajtom sa vôbec nezmienila o tom, že mala vidieť napadnutie syna z okna, pričom práve preto zišla dole, čo vysvetlila tým, že bola v šoku. Aj tak je však zvláštne, že vôbec nespomenula policajtom, čo videla z okna, najmä ak skutočne videla napadnutie syna. Svedkyňa P. J. tak bezprostredne po skutku, keď mala možnosť uviesť okolnosti toho, čo videla polícií, neuviedla nič, avšak následne pri výpovediach uvádzala podrobný opis situácie, dokonca z hodnotiacimi stanoviskami (jej syna prišli zbiť kvôli ukradnutému bicyklu, on ich nečakal a nepoznal ich), ktoré ako svedkyňa nemohla vnímať, mohla tieto informácie len prebrať od syna, teda obžalovaného. Toto celú výpoveď svedkyne ako celok znedôverihodňuje, nakoľko nie je možné dodatočne zistiť, čo reálne svedkyňa videla a čo prebrala z toho, čo jej na druhý deň po skutku, či neskôr povedal jej syn.

Súd po zrušení veci odvolacím súdom doplnil dokazovanie aj o predloženie fotografií z pivnice domu obžalovanému a svedkyňi P. J., aby opoznali bicykel, ktorý patrí svedkyňi J.. Obžalovaný na predložených fotografiách ihneď ukázal na bicykel bez sedlovej tyčky, ktorý mal sedlo v košíku nad zadným kolesom s tým, že to je bicykel jeho matky. Svedkyňa P. J. po predložení fotografií najskôr ako svoj ukázala bicykel samostatne stojaci pri stene. Potom požiadala, aby si mohla dať okuliare, čo jej bolo umožnené, pričom na predložených fotografiách najskôr ukázala na bicykel stojaci vľavo od výrazne

ružového bicykla, potom ukázala na samostatne stojaci bicykel pri odpadovej rúre a potom na bicykel vpravo od ružového bicykla, ktorý označil aj obžalovaný ako jej bicykel. Teda svedkyňa ukázala na štyri rôzne bicykle. Následne svedkyňa pri tri troch detailných záberoch na ten istý bicykel, ktorý naposledy označila ako svoj, uviedla, že len na jednej fotografii je jej bicykel, hoci na všetkých troch fotografiách je ten istý bicykel. Okrem toho svedkyňa J. ešte doplnila, že jej suseda dva dni pred skutkom videla jej syna pri pivnici s tou tyčkou, lebo jej chcel opraviť bicykel. Uvedenú okolnosť tak mohol obžalovaný použiť na svoju obranu, keďže tyčku od bicykla mal priniesť už niekoľko dní pred skutkom. Samotná okolnosť, že bicyklu matky obžalovaného chýbala sedlová tyčka, nepreukazuje, že obžalovaný v daný večer mal túto tyčku u seba. Obžalovaný mohol okolnosť, že dlhšie pred skutkom zháňal tyčku k bicyklu matky, použiť na svoju obranu, že v ten večer mal v ruke len takýto predmet.

Vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov v ich súhrne a vzájomných súvislostiach súd zhodnotil výpovede poškodených ako pravdivé a podstatne viac korešpondujúce s bezprostrednými reakciami a správaním sa poškodených po skutku, kde poškodení zhodne uvádzali, že na nich obžalovaný mieril zbraňou a túto skutočnosť od začiatku s určitosťou uvádzali aj ostatným nezúčastneným osobám bez toho, aby sa po skutku mali čas na tom dohodnúť. Okrem toho obžalovaný napriek tomu, že tvrdil, že ho poškodení napadli hneď potom ako im potvrdil svoje meno, toto napadnutie nehlásil na políciu, ani to nikomu neoznámil, ani nevyhľadal útočisko v byte jeho matky, ale utiekol cez zadné dvere bytového domu preč. Ako klamlivé sa ukázalo tvrdenie obžalovaného, že poškodení sa ho na ukradnutý bicykel nepýtali, keďže matke obžalovaný na druhý deň po skutku povedal, že ho prišli poškodení zbiť kvôli odcudzenému bicyklu, z čoho je zrejmé, že obžalovaný klamal o podstatnej okolnosti skutku s cieľom vykresliť situáciu tak, že ho prišli poškodení len napadnúť.

Obžalovaný od začiatku konania uvádza, že poškodení klamú, tí však vo všetkých nimi uvádzaných okolnostiach skutku zotrvali počas celého konania na svojich výpovediach a ich výpovede boli nemenné v podstatných skutočnostiach. Pokiaľ o nejakých okolnostiach poškodení vyjadrili pochybnosť, tak túto vyjadrovali od začiatku, že si nejakou skutočnosťou nie sú istí, čo je prirodzené. Pokiaľ sa jednotlivé výpovede poškodených v detailoch nezhodovali, nešlo o také podstatné okolnosti skutku, ktoré by spochybňovali skutok ako taký, prihliadnuc na to, že každý z poškodených v určitom momente skutok vnímal zo svojho pohľadu, preto je prirodzené, že nie všetky detaily vo výpovediach poškodených sú zhodné. Ako súd už poukázal vyššie skôr úplná zhoda vo výpovediach poškodených, by vyvolávala podozrenie, že si svoje výpovede zosúladiť. Na druhej strane je prirodzené, že vo vzťahu k opisu skutku, najmä v neskorších výpovediach, poškodení používajú z časti zhodné výrazy, na čo poukázala aj znalkyňa, avšak s tým, že vzájomnú indukciu po tom, čo sa poškodení o skutku mohli navzájom rozprávať, nie je možné vylúčiť. Naopak obžalovaný počas konania preukázateľne klamal, resp. výrazne menil svoju výpoveď prispôsobujúc ju vykonaným dôkazom, a to vo vzťahu k podstatným okolnostiam skutku. Obžalovaný celý čas klamal, keď poprel, že by sa ho poškodení pýtali na ukradnutý bicykel, keďže matke na druhý deň po skutku povedal, že ho prišli poškodení zbiť, lebo im ukradol bicykel, čo by inak ako od poškodených nemohol vedieť. Obžalovaný taktiež uvádzal, že za ním prišlo 4 alebo 5 osôb, pričom určite ten čo stál pri terase Ú. bol svedok H., avšak keď sa v konaní preukázalo, že poškodení boli 3, už ten pôvodný počet neuvádzal, a keď svedok H. vo výpovedi uviedol, že prišiel na miesto až po skutku, obžalovaný už uvádzal, že tam bola nejaká osoba, ktorú nepoznal, a ak by to bol svedok tak by ho spoznal. Taktiež obžalovaný úplne vylučoval, že by sa mu zbraň vošla do vrecka nohavíc, ktoré mal na sebe, avšak k výsledkom vyšetrovacieho pokusu, kde sa potvrdilo, že je to možné, obžalovaný túto možnosť pripustil. Zhodnotiac, že vo výpovedi obžalovaného bolo veľa rozporných tvrdení, ktoré prispôboval vykonanému dokazovaniu, resp. že preukázateľne klamal o podstatných okolnostiach skutku, nie je možné výpoveď obžalovaného považovať za konzistentnú a takú, o ktorú možno oprieť záver o pravdivosti jeho výpovede v ostatných častiach. Naopak výpovede všetkých troch poškodených zostali po celý čas nemenné a pokiaľ si jednotliví poškodení neboli nejakou skutočnosťou istí, tak na tomto zotrvali a nesnažili sa to prispôbiť výpovediam ostatných poškodených, či ostatnému vykonanému dokazovaniu. Výpovede poškodených pritom od začiatku korešpondujú aj s ostatnými vykonanými dôkazmi, ako výpoveďou svedkov L. C. H., či oznámeniu skutku políciou. Súd tak založil posúdenie skutku na zhodných výpovediach všetkých troch poškodených, ktoré korešpondujú s ostatnými vykonanými dôkazmi, ktoré súd mohol zohľadniť ako vierohodné a neovplyvnené obžalovaným (ako vyhodnotil výpoveď jeho matky).

Na záver by chcel súd poukázať, že sa pri objasňovaní okolností skutku venoval len podstatným okolnostiam vzťahujúcim sa k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu. Okolnosti, či mal mať obžalovaný fľašu, o ktorej sa prvýkrát poškodení zmienili pri rekonštrukcii, súd nevenoval podstatnú pozornosť. Jednak znalkyňa vyhodnotila, že je prirodzené, že si určitý detail vybavila poškodení až na

mieste skutku, a taktiež súd nepovažuje za rozhodné, že to poškodení nezmieňovali skôr. Samotná táto okolnosť nemá vplyv na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu. Okrem toho súd podotýka, že obžalovaný pri rekonštrukcii podotkol, že ho dokopali, pričom túto skutočnosť pred tým ani potom nikdy nespomenul.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle, teda obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom.

Na záver treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (mierenie na poškodených revolverom, teda predmetom, ktorý mal striebornú hlaveň a bubienok) a najmä jeho následku, ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný a miere zavinenia obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Súd z dôkazov navrhnutých obhajobou vykonal konfrontáciu medzi svedkami L. C. H., konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodenými, ako aj konfrontáciu medzi poškodenými za účelom odstraňovania rozporov v ich výpovediach, nakoľko tieto osoby boli priamo prítomné pri konaní, v ktorom rozpory mali byť odstraňované, a mali možnosť navzájom sa vnímať.

Súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou, a to konfrontáciu svedka L. so všetkými tromi poškodenými, konfrontáciu svedkyne J. so všetkými tromi poškodenými a vyžiadať výpisy hovorov medzi L. V. a svedkom H..

Konfrontáciu svedka Balážika s poškodenými súd nepovažoval za potrebnú po vykonaní konfrontácie svedka L. so svedkom H., nakoľko z tejto konfrontácie vyplynulo, že svedok L. si presne nepamätá, kedy svedok H. prišiel do baru, pričom potvrdil, že s poškodenými nesedel. A svedok H. zotrval na tom, že do baru prišiel, až keď tam bola polícia. Z uvedeného dôvodu odpadol dôvod konfrontovať poškodených s týmto svedkom ohľadom prítomnosti štvrtej osoby v bare.

Konfrontácia svedkyne J. s poškodenými by neobjasnila žiadne ďalšie okolnosti skutku, nakoľko svedkyňa jasne uviedla, že ostatným osobám pri jeho synovi, keď pozerala z okna, nevidela do tváre a nepoznala ich, preto by konfrontácia neobjasnila žiadne ďalšie skutočnosti samotného skutku. Okrem toho poškodení nevedeli, že sa svedkyňa pozerá z okna.

Súd taktiež odmietol vyžiadať výpisy hovorov medzi L. V. a svedkom H., a to z dôvodu, že aj prípadný uskutočnený telefonát medzi nimi by neobjasnil žiadne podstatné okolnosti skutku kladeného obžalovanému za vinu.

Vo vzťahu k dopočutiu svedkyne P. J., čo navrhla obhajoba, toto bolo vykonané po zrušení veci odvolacím súdom, nakoľko súd dopočul svedkyňu k opoznaniu bicykla aj ku skutku.

Čo sa týka návrhu obhajoby na výsluch svedka R. J., obžalovaný na výsluchu tohto svedka netrval, preto ho súd nevypočul.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody, nakoľko súd má za to, že takýto druh trestu zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a bude mať pre neho aj výchovný účinok. Súd má za to, že iný druh trestu by u obžalovaného nevedol k náprave, keďže posledný trest vykonal v septembri 2017 a ani nie do roka sa opätovne dopustil protiprávneho konania v danej veci, pričom tomuto skutku predchádzalo iné protiprávne konanie, a to odcudzenie bicykla.

Pri určovaní výmery trestu súd u obžalovaného zistil len jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený, keďže predchádzajúce odsúdenia na nepodmienečné tresty nemá zahladené. Súd ukladal trest za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na šesť mesiacov až

tri roky. S prihliadnutím na zistenú priťažujúcu okolnosť sa zákonom ustanovená trestná sadzba podľa ustanovenia § 360 odsek 2 Trestného zákona v trvaní od šesť mesiacov do troch rokov menila podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona tak, že sa zvyšovala dolná hranica o jednu tretinu, a súd tak ukladal trest v sadzbe šesťnásť mesiacov až tri roky. Vzhľadom k spôsobu spáchania činu a jeho následku, prihliadnuc na skutočnosť, že obžalovaný reagoval na vopred neočakávané stretnutie s poškodenými, pričom vo vhodnom momente z miesta utiekol, ako aj skutočnosť, že vykonanie činu so zbraňou naplnilo kvalifikovanú skutkovú podstatu, určil súd výšku trestu bližšie k dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, teda v trvaní 20 mesiacov, nakoľko má za to, že takýto trest bude pre obžalovaného dostatočný, aby viedol k jeho náprave a splnil aj výchovný účel.

Vzhľadom na to, že obžalovaný spáchal daný skutok ani nie rok po prepustení z výkonu viac ako 8 ročného trestu odňatia slobody, a to v súvislosti s ďalším protiprávnym konaním, a to odcudzením bicykla, súd s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, ako aj predchádzajúce odsúdenia, ktoré boli nepodmienečné, mal za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatelia nepostačuje podmienečné odsúdenie.

Obžalovaného súd zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca

obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku).

Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku),

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku), (§ 45 ods. 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.